

קווירואפין - מחאה

נושא הפנין הזה הוא המשמרת שהתנהלה בירושלים בחודש אוגוסט במחאה על דחיתת מצעד הגאווה העולמי והאלימוט המשטרתי שהופעלת במחלה. א/נשים שוניות העינו פרשנויות שונות לסייעת התפרצויות האלימות במשמרת, אך אין עוררין על העובדות: היה אלימות מטרותית, ושני מתחtipim בעצרת נעצרו. האירוע עורר הרדים בתקורת ונדון בהרבה בפורומים הומולסביים שונים: עיקר המחלוקת נסבה סביבה העובדה שקבועה המותחים שהתארגנה במסגרת אירוע ה"קוויראפשן" החליטה לקשור בעצרת בין ההומופוביה הממוסדת בירושלים לבין התפרצויות האלימות שזכה מזו לכותרת "מלחמת לבנון" השניה".

הזרונים שהתנהלו סביבה הנושא הזה היו חשובים ומשמעותיים אך לעצמנו הרגשנו שקהלנו לא נשמע בהם בברור: איש כמעט לא טרח לברור מה החלטנו לקשר בין משמרת המאה נגד ההומופוביה לבין מאה פוליטית כללית יותר, שכלה מטבח הדברים התייחסות לאירועים הפליטיים בני השעה. لكن החלטנו לאגד את מהשווינו סביבה הנושא בחוכרת זו, בתקווה להדרום לדין עמוק יותר בסוגיות שהועל. המאמרים משקפים את דעתם הא/נשים שכחכו אותם: אין ולא תהיה לנו דעה קבוצתית מגובשת ומחيبة.

לבסוף עלי להזכיר על משך הזמן הארוך יחסית שעבר מהמשמרות ועד פרטום חוברת זו: והוא מאפיין יروع של פעילות בסגנון "עשה ואת עצמן". עם זאת, פסיקת בג"ץ שחייבת את המשמרה (בגנד רצונה המוצהר) לקיים את מצער הגאות בחודש נובמבר - משמעותה שהדין רלוונטי גם יומי. ככל תקווה שהמאמרים המובאים כאן יתרמו לדין שוקל, אינטיגנטים ועמיק יותר בנושא הומולסבי הכללי ובנושא ההומופוביה בירושלים בפרט.

מה זה קוויראפשן?

קוויראפשן היה שבוע של התכנסות אנט-מטרית ולא היררכית בסגנון "עשה ואת עצ-מן" שהתקיים בחל-אביב בחודש אוגוסט ומטrho היה ליעזר חל בטוח ופתוח לסדראות, מוסיקה, אמנות, פעולות, מסיבות, סקס, הופעות ועוד. הקוויראפשן חרג וחוגג את שלל המגדרים, הווהות, והגניות, ללא סובנות לביטוי סקסים, התנהגות מז'ואיסטית, גז-ענות, הומופוביה, טראנספוביה, הטרופוביה, אפליה על רקע יכולת או גיל וכל סוג אחר של דיכוי. סביב האירוע וכמהלך חננוו התגששות קהילה קווירית-פוליטית תומכת ומחמת, המתכנסת בימים אלה פעילויות המשך באחת הרוח. רוזה להצטרכן? שלח/י מייל לכתובות: queerup9-subscribe@yahooogroups.com

בاسمם תובן קריואוטה. אם המשטרה לא האשימה אותם באליות ובכזרות נשך ל"סליק" הביתי, נראה לי לא נכון שאנשים אחרים יאשימו אותם בכך.

עדנו לצד מרכז ההפגנה, הרמן שלטימן וצעקו סיסמאות. משמרת מחאה שלא מזכיר רישון מטרתי אינה רק לשבת באמצע טרקר לשבל ידים ולשיר שירים - בכך שלא קיימו עצדה ולא קיימו נאות, לא הפגנו את האידוע לצוז שמנוגד לחוק ומצריך אישור מטרתי שלא היה קיים. המשטרה, שהכחינה בחוכן השלטים והצעקות, רזהה לעברנו, דחפה אותנו, בעטה בנו, עצרה מפגינים והשחיתה שלטימן. מיותר לציין שהנחת השלטים עם אותו תוכן לא פוטולאורי אינה מהוות הפרה של חוק מדינה, מקרים חוק ריביטינג.

המכחטב הזה לא בא להאשים, הוא בא במטרה להביא את העובדות עם הקשرون. הוא בא מתחושת חסcol של קריאת חדשות, והצורה בה הוזג המקרה הייתה לא מרוייקת ומונחת מהקשר. בנוסף אין הוא בא לטעון למוסלמות מציגנו יכול להיות שלא היינו מושלים, יכול להיות שלא התרגנו לרעיון שאנו מובילים ולא קבוצה נויה. יכול להיות. המכחטב בא במטרה שבפעם הכאח דבר כזה לא יקרה וכן כל גילוי האליות פאוחרת זו לעד זה מצד פרטיט וHon מצד הממסדר.

אין כי יותר להתנצל, אני לא מרגיש שעשיתי משדו לא טוב, אני לא מרגיש שהיית אלים, ואני יודע שלא עברנו על חוק הפסגנות. אני בן מרגיש כי אנשי יחסין זיכור ורוביים שכבר ביצעו כי משפט שדה באש מת הינו או רם ציני, חוץ ולא אחראי, שחתך הפגנה והשתלט עליה.

האשמה המהותית בה מנסים להאשים אותנו, המפוגנים שמקשרים שנאה אחת לשניה, מחברים בין אנשים שכופטים בטרנסום ותומכים בהפצעה נרחבת של אזרחים בביירות, היא שהינו רבים מדי. בסך הכל אין חדש תחת השם: מדבר באוטם אקטיביסטים קוראים (או לא), שבאו לכל מצעדי הגאותה בהיסטרוריה ושלקו חלק בהרבה מהמאבקים של הקהילה. השוני המהותי הוא שאותם המונחים שבהם נכלעים האקטיביסטים במצעדם הגאותה בירושלים ובתל-אביב פשוט לא באו לאיירוע המחאה.

הטעם לא נבלענו בהמון. היינו כשליש מההטגה, שליש מלוכר שהיה מאד דומיננטי בהשוואה לקבוצות הקטנות והלא מלוכדרות שהיו את שני השלישים האחרים. השליטים שלנו הונטו, הצעקות שלנו שפכו והייתה הרגשה שאנו מובילים את משמרת המחאה.

אני מציע לכל מחשוי האליות מצד המפוגנים לשחות מים, להירגע ולא להיות יותר עבננים ולהוותים מהשותרים עצם. המפוגנים לא נפזרו כי היו אלים, ובטענה שאל בוגל שפילחו מחסניות: הם נעצרו

חגי אלעַד התפער, העיר הוזאת שווה יותרנו / ליעד

זה לא מואוד מפחיע שברובית ההומואים שכן הגיעו היו מהונ היותר פוליטי, אלה שדורך אכפת להם מהומואים שנמצאים מחוץ לכוונה שבין ה"אוויטה" ל"קרפה ריאט" ומן הטעם נם פגושאים פוליטיים

אחרים כמו הפלחה הטעה מוחוץ לבועה שבין האילון לירוקן. אנחנו תמיד מונעים לאיורים כאללה, בקבוצה אחת מין רכובות; רק שהפעם בלטה הקבוצה שלנו, במיזח בגודלה. אם כבר טרחנו להגיע, בינוור לכל הטוקבקיטים שבבאים את רעחם רק בפורומים באינטראט ולא היו מעוזים לקח חלק במחאה שטחרחשת במרחב ציבורי שמהרץ לנובלות האינטראט

האגונומי, ואם מילא הינו במחזית מה משתתפים, אולי אפשר היה להתחשב בנו ובמקרים שהבאוו איתהנו?

לא נשאנו אדיים גם לעובדה שסוג מש- מרת המחאה ש"חכית הפתוחה" הסכים לקיים רחקה את משחפה לשולאים הבלתי נראים של הפארק, רחוק מעיני הציבור היישומי שדריך לראות ולשמוע את מה- אה שלנו, והויתרה אוננו כלואים כמו בכלוב המוקפות בשוטרים שמטויריהם אוננו מכל עבר. לא אוננו לירושלים כדי לשיר "הבה נגילה" בלויו נגירה או, לכונן את המסתורים הפליטיים שלנו כלמי עצמוני כמו באיזה היד פארק פנימי. אם הינו יורעים שוה מה שנתקבש מהמארגנים לעשות, הינו נשאים בחל-אביב. וזה חבל, כי זו המשמרות הייתה מונה פחות מאה וחמשים א/ נשים (שוב, בערך מחזית גודלה). מבחן.

בניגור לנציגינו מחו"ל וחברינו המקומיים נטולי הניסיון באלים מושתתת, אני לא נכנסתי לעיוותים והתקפות חרדה ולא נזק- קתי לטיפול נטשי בעקבות תקיפת השוטרים שחחמה את שמרת המחאה נגד ההומופ- ביה בירושלים. מה שכן הלחץ והכעס

אותה היה תקשר שבו אני וחברי חטפנו מכות. מה שעומר מאחורי כל אירועי גאוות באשר הם - כולל אלה שבארצנו הוזו, עברו עדיט, נדחו ולבסוף צומצמו למחאה זוטרא - הוא ציון אירועי סטונול בני-י-ירוק

בשנת 1969, שבם התקבזו לראשונה- טרנסג'נדרים ולסביות למוחת למגע זכויו- תיון. בדומה לניו-יורק ב-69', גם בירוש- לים של ימינו חוגגת ההומופוביה; אך לחדריל מנוי יורק דאץ, בירושלים 2006 קיים ארגון הומואים ולסביות, ועור כוח משפח פועלה עם שוטרים כשם מחלקים מכות להומואים ולסביות.

זה לא היה מקרי ששמירת המחאה שנערכה בעקבות ביטול מצעד הגאווה "התחלקה" (או אולי עדיף לומר חולקה) לשתי קבוצות: הקבוצה שצעקה מסרים אנטיס-מלחמות היתה עצומה באופן ייחסי - בחצי מכמות המפוגנים. לכל מצעד גאוות מיגע מגוון רחב של חברי קהילה מכל צבעי הסתיקרים הפליטיים וטמכווי הקשר ברחבי הארץ, אך לוו מרביתם לא טרחו להגיע. אולי הם חשו, ובצדך, שידור חזר של דקירות סטיל שנה שעברה. ואולי (זוזו דעתתי) היה להם יותר חשוב להביע את ההומואיות שליהם בחול הסגור והמוגן של המסתיבה של שירוזי ב"אומן" בלילה שאחרי כן - לא ברחוב פתוח ובעיר רווית ההומופוביה.

aicsho, ha'ebrot masrim u'odafim "zomo-nim" camo ahabat hamoladah v'hathmicha be'zava nafsheh cmobnata mala'iah, camo ruk, ca'ailo ham la' masrim be'pni uzem. hamstrim ha'uro-pim zorrim ruk cashem ba'aim machoz le'konzen-zo. han "habit ha'petuchah" v'hon ha'mistrerah la'irku le'kiyon shel dgal yisrael - v'ani shema' a'otim yichad be'koonah ci' ham shi'chpo pe'ulah b'nosha - abel dgal pl'stein u'odar at hamach v'at yizr' azonu'ra shel shnayim. ani la' a'marot la'ala shagivu' um dgal yisrael ar' um'el meser a'chur shel chavim at ha'mstrim shel la'hatkotl v'la'at ha'bitah. li'ifek, shi'hu' sh'basbehem um'el dgal yisrael shelhem: am ha'mstr ha'gadol yot'or ho' malchama b'homo'mo - b'ih, azrik li'izor k'vailizah v'rachba shat'bia li'shituf-p'ulah b'nosha b'in g'ordim shel'or doka' mas'be'rim achd um ha'sani b'cl' chom'ay chiy'hem. am ma' shanachnu ro'uzim ca'an ha'magen k'halchi' b'rib'oi k'olot az' k'ol azrik la'kbel at ha'zot la'hatbata. ar' la' zeh ma' sh'kraha. meshicha b'umod ha'ba

mekab' a'chri' ha'tokb'kim lo'iv'oh sh'nur'k a'chri' ha'msh'marot m'gala sh'ho'zut ca'an v'ic'hot panim - k'ha'ili' u'zum sh'bo ha'kolot mat'halkim ba'omim calli' li'ym'z v'sh'mal - al' sh'be'ur ha'mlach'ah le'umot al'la' sh'ng'dah, al' sh'be'ur u'ir'ob' mas'rim a'chrim (v'kol an'ti - ml'cham - th'iyim) ba'ha'funa' le'mun' v'co'iyot ha'khalila ha'g'ah bi'yer'shalim le'umot al'la' sh'la'. ma' cl-c'k mat'chi'un at an'shi "habit ha'petuchah" b'k'k? ha'khalila ha'omo - l'sabta, camo sh'ar ha'tbara bi'yer'shalim, mor'ebat mi'monim v'mesh'mal'anim v'ha'mstr man ha'stam le'ul'm la'ihya a'chid. cl al' sh'ir'bo b'inehem gem' cashem a'ri'icim le'umor b'ih'ad b'ao'ot ha'funa' a'otcha mat'rha; bo'men k'halch'ha ha'mr'iv'ot y'hi'yo yot'or gal'iot, man ha'shem ci' ha'str'ot'zim mat'g'bar v'ek' gem' ha'tan'g'dot la'mlach'ah. zeh la' b'lti' z'fri, ruk sh'ha'bit ha'petuchah" m'shu'm ma' la' z'ur'k b'k': a'otu' ha'bit ha'petuchot sh'tamid ha'funa' a'ch' rab-g'oni'ot sh'lo v'at' p'ch'hotu la'cl' min'ah sh'ha'bit ha'omo - l'sin'ru' ha'mdin'ot ha'petuchot m'k'bel' ha'achar v'ha'mstr sh'lo ba'sher ho' a'cl' u'rd' ha'omo" la'k'miyah shel meser a'chur, sh'gor'ra' t'k'nia' b'z'orot' m'k'olot' ha'mg'no'ot. ma' g'rom le'sin'ru' ha'mdin'ot ha'petuchot sh'tamid ha'funa' a'ch' rab-g'oni'ot sh'lo ba'sher ho' a'cl' u'rd' ha'omo" b'z'orot' m'k'olot' al'la' m'shu'mrim m'ha'chor'g/ta?

ish gem' mi'mid sh'ri' bi'tun'ah sh'an'shi "habit ha'petuchah" ro'zo sh'na'mek'r ruk b'nosha ha'omo - p'v'ih, h'yo mas'pi'k a'nesim sh'ha'f'ru d'gal' yisrael v'shal'ati "ani ga'ah be'z'va v'bm'dinah" v'othem ar' achd la' man'g' ha'ch'drah mas'rim (p'atr'iot'zim v'la'om'ot) l'h'oz' ha'funa'. br'g'il, ar' achd a'f'li' lo' a' sh'm la' sh'ha'f'na' sh'le'chim v'dgalim m'sog' zeh h'ya meser sh'chor'g m'ha'ch'm'g'ot la'hom'ot'v'ha b'm'v'v'na' ha'z'ra.

האירונית היא שאותן שאלות על מתי-
חוות ושיתופיות בעבודה קהילתית, שבחן
נחלתו ותורתו של "הבית הפתוח", אני
טפנה היום לפני אותו המוסדר עצמו.
בשאלהם מתרירים לשוטרים לחת לנו מכות
ואז עושם לנו טובה בעזרה בשחרור עצו-
רים בהפגנה "שלכם", את מי אתם מנוטים
לייעגנו זוכרים את משמרת המהאה הניט-
ראלית אותה ארננו גופים אונוניים, לפני
ש"הבית הפתוח" ארגן משמרת מהאה
משמעותו וביסל אותה אם עולה שוב הנושא
של מצעד גאותה בעיר הקודש, אולי כראוי
להותיר את המלוכה לגורמים אחרים ריבוי-
זיות ויותר מזוהים עם צדקה המורכבים
והמנוגנים של הקהילה.

מספר שכעות לפני משמרת המהאה (וגם
לפני פרוץ המלחמה), מצאתי אה עצמי
בשיח עם מספר Männer "הבית הפתוח"
שנערך בפאנל אקדמי כלשהו (ולא כאן
נזכיר איתה), נערכה השוואה בין מצד
הגאותה העולמי, שעוד היה אמר לחוקים,
לאירוע ה"קוויראפשן". אחד הדברים שהצ-
רחי שם בוגרי לגביו "הקוויראפשן",
ושצרכם למספר Männer הבית, היה שהמדובר
באירוע שראש לא מועד לבוגרוויזום
(היוםאים ולסבוח באשר הם/הן), אלא
בעיקר לאלה שהאגנדה הפליטית-חברתית
שליהם ואורת חיותם/הן חופטים לעקרונות
משמעותם מסוימים. הסברתי שהמדובר
באירוע ביגלאוטי אך פנים-קהילתית ושללא
רצינו יצא מוגדרנו ולהסביר את פנינו
הקווירית/פריקיות לכל עבר ושב שבמק-
ריה משתייך לקהילה הומו-לסבית. "מה
זה הגטו הזה שאתם מנוטים ליצור?", הם
תחים, "למה לא להרחב את המסר ולהכיל
בתוכו את כל הקהילה, כפי שאנו עושים
בית הפתוח ובמסגרת אירועי הגאות?"

אבל מטרח כמה שבאותה, המחלטו הפלוי-אה והאכזהה בתהווה מוכרת לא פחות:

התהווה שבסרט זהה כבר כיכבו. את המנהלות המשטרת מול הקישור בין זהות קוירית או אחרות מגדירת כלשהי בלחידי מתגצלת בין הקשרים החברים סוליטיטים

אחרים אנחנו מכירים היטב מעשות הפגנות שהחפנו בהם: נגד גדר ההפרדה, מול ועידת העסקים, עט נשים בשחור ועוד ועוד. אך היא בעיקר זכרה לנו היטב מסיבת הקויריטארה, שהינו שותפים לארגוניה. המודבר במסיבה פרטית (לא הפגנה), שנערכה לפני שנתיים בדירה דרום תל-אביבית בעבר "יום הגאות" והסתימה באופן זהה למשרתת המחהה בירושלים: בrootלויות משטרתיות (חן מילוי-ליית והן פיסית) ועצוריהם.

הקויריטארה - ערב של הופעות, טריטים, אמנות וריקודים - הייתה מסיבה מאורגנת שחוامة עם השכנים באזור ולא הפורעה לאיש. זה לא עשה שום רושם על כארבעים שוטרי יס"מ, האמונים ביוםום על פיזור הפגנות אלימות, שפרצו לחיל סטרטיליא צורען אלות שלופות. את זה הם עשו אחרי שהבנו עם מי יש לנו עסק והכרזנו על סיום המסיבה במערכת ההגבלה. בעלת הבית נחנכה עד אוכדרן הכרה ונענזה במדרגות ביתה, משתחטה נספה נידונה לשנה מאסר-בית על "תקיפת שוטר" ומספר מצלמות וידאו של חוגגים נופצו.

משיכים בעמוד הבא >

קשה להזדקן. ככל שהיא מתבגרת, רברים שנראו אף פעם מזועזעים או בלתי-נתקפשים עד כדי רצון לצרוך מתחמכים בוגריה הידועה מראש ומאבדים מכושר ההפתעה שלהם. لكن, כנראה, לא הותחנו מההתייחסות הפעילה בוגריה - חן בתקשורת והן בתו

קיהילת הלהט"ב - למשמעות/הפגנה שתקיימה באוגוסט בירושלים במחאה על דחיזה מצער הגאות העולמי, שהייתה אמרה להתקאים בעיר וכוטל על ידי המשטר רה "בגל המצב". אנחנו מרגישות שהדינו-נים סובב הנושא לא לקחו בחשבון תקדים מים מהשנתיים האחרונות.

וח בז'ה 2004

הגם ששבכינו החיבור בין היכיוש להומו-פוביה איינו בר-התרה, היתה לנו תחווה שנקדמית בירושלים נוכחות של הגוש הווודר-שחור שצעק נגד המיליטריזם הישראלי האפליה על המחהה נגד ההומו-פוביה הממסדית בירושלים (חיכור שבחאל אביב, אגב, לעולם לא נתפש כ"כפייה" בקהלת שלנו).

שינויו הרגשנו גם את הפליהה, הפהחר והחסוך שליוו את התנהלות המשטרת באוטו אחר-הרים מול גן הפעמון. וגם אנחנו ותאננו מזעם על הייזוג התקשורתי המתלים והשקרים-במכובן של המש - מרת עיתונות (באתר "זוז", למשל, מוחה לעם-עם במכובן את המstories שהבענו ואך לא ביקשו את תגובתנו). זאת, אל אף שאנו נציגים כבר ל"מה זה קשורנו?" הנצחי, המותח בפנינו כבר שנים.

לכון השניה" היא פוליטית, בעוד המאבק החומואי הוא לא. הדבר השתקף גם בכינוי החקשורתי שליווה את משטרת המאה: הכוורת ב-זאצ'ע, למשל, הייתה "עוצרת התה- מואים הפכה להפוגה". לעומת, המאבק החומואי הוא לא מאבק פוליטי.

העדרה זו לא מתקבלת עליינו. לשינויו ברור שהומוטוביה היא התגלמות וספת של סדר-היום הפטריורקלי, הסקטיסטי והמיוגני (שונא הנשים) שנקרו "הסתטוטו- קו". אבל מכעיסת ואוחנו הפרדה בין הומוטוביה כסוגיה נפרדת של "זכויות אדם" (כלומר, זכויות הגבר הלבן תערוני) לבין זכויות האדם של שאר האזרחים ביש- ראל: בראשות האקסטוטה המלה עדר אפס מקום אפשר למצוא את הפלשתייגאים שהחמים תחת צול הביבוש, את אורחיה לבנון, את חושבי הארץ שנפנו מקסמים, את שמו- הנה העובדות בבית הנשי (וממשיכם לסתור), את בת ה-14 שנאנטה על ירי עשרות בbatis צבאי, ועוד ועוד ועוד (כפי באמת לא חסר).

דבריו של סנ"צ בן-רוبي, שכאיילז הוועתקו עם ניר קופי מדבריו של אלעד, מנסיגרים את המידור הפנימי שלפיו לא מתקבל על הדעת שאotta "קבוצה של כמה עשרות אנרכיסטים" היא בעצם חבורה של מזרדי- נים בחתה. זה מסובך מדי לחיקוק. עכשו, אם אנרכיזם משמעו להתנגד למבנה צב-อาท אלימה ומיורת, להעיז ולקשר בין הפשע העיוור הזה לבין דרישת זכויות מיעוטים ולהעתק שhomotovia קשורה

מרבית הסיקור העיתוני שליווה את האירוע המתקד בshallה האם השוטרים פעלו ממעיים הומוטוביים (הARIOע הוגדר על-ידי עיתונים רבים כ"MISSICK נאוואו אלטרנו- טיבית", כומר שלא אנחנו המזענו). בקרוב המאגרזות, לפחות, שררה הסכמת גורפת שלא אלה פניו הדברים: לדעתנו, הבסיס לא לילמות המפתייה בהיקפה שכוננו נגדנו היה השימוש של חכמים קוריארים (הומו- אים, אם נדבק בנקודת המבט של היס"מ), שם המסיבה וההומנות לפעולה נגד גדר הטרדה שחולקו בכניטה.

ובזהה לירושלים. מי שוקוקה להבורתה הנקרה אריכה רק לקרו את דברי ההסביר של דבר מחו ירושלים של המשטרה, סנ"צ שמוליק בן-רובי, ל-ז'זם: "מה שקרה הוא שבתוכם (ההומו-אים "הנחרדים"?) הייתה קבוצה של כמה עשרות אנרכיסטים, שנייצ- לו את ההפגנה כדי למחות נגד המלחמה לבנון. היו זו הרוגים באותו יום והם השפיעו קריאות גנאי כלפי הצבא". או מה הבנו: הומו-אים שרוקדים עם חוטני על רקע חסות של "טלקוט" - עובר; הומו-אים שחושבים שהיכ بواسות מלחמת - לשבור להם את העצמות.

מה פוליטי במאבק החומואי? זה, שהרבה אזכור ה"קוריירפארדה" איננו רק נוטלגיה פרטית שלנו. מדבר כאן בעובדה שלולוקה העובדה של גופים שונים כאופים כמו המשטרה והבית הפתוח" (לפחות כפי שהשתקתה במאמרם שכחן אני אלעד, המנכ"ל ראו) רומוח באופן מחשיד: וזה חלוקת עבודה ולפיה המאה נגד "מלחמה

שליט: הלווא גם בפרט הזה כבר הינו, זה כדיijk מה שקרה בזמן ה"הנתקות". מ恰恰 הומואית המונית? בחלום.

שלישית, המ恰恰ה: ממה שראינו כמו עינינו לפחות, מספר הלהט"בים היישראליות שה- שבו שהענין הזה הוא שערוריה וטרחו לבוא ולמהות נגדו לא עליה על מתחיתם (מתוכם כמה אחים חוויד הוגש חורוד-שחור המושטץ, שלמהות טrho להגעה). השאר היו כל מיני ספיחים ביגלאומים של אירופי היורולד-פריד". כל הכבודו

רביעית, דחיתמו נספח של המצעד לחדוש נוכםבר בהעדרבוות בית המשפט העליון בשבתו כבג"ץ. האם ראיינו את הברינו ההומואיסטים עולמים על הכנסת בדרישת לנחל את יום חגם (על המשמעות הפלוריתית כורור שאין מה לדבר) ? לא ממש.

דמת האלחות של ההומואים והלסביות החביבים מטל-אביב למול השתלשלות האירופיים המטרידה הזאת מזכירה את המ恰恰ה הצלעת של חיילי המילואים, שנ- כרו למחות נגד עולות המלחמה, וארך לד- רוש את התפטרות ראש הממשלה, רק אחרי סיום הרכבות (האם גם הם "אנרכיסטים", דרך-างבג). הם כמובן גם לא חשבו שיש בעיה עם עצם ההחלה לצאת למלחמה, אלא רק הדרכ שבח נזהלה. רוחה. ומ恰恰תו של מי שנזכר למחות ורק כאשר זכויזיו שלנו נרמות שווה כקליפה השום: עד שהלהט"בים לא יתעוררו מתרדמתם לנוכחת הדרישת המתחשכת של זכויות האדם במ- רינה הזאת - שההומופוביה המשחררת היא רק עוד גרסה שלה - נדונו לשנים רכחות של מאבק.

לכך - אז כנראה שאנו אנו אנרכיסטים. זה מצחיק, כי בעצם שתינו (ורוב המזרינים) בחתה טטרחו להגעה לארוע הזה תושבות מרכז תל-אביב, שנינו מחזיקים בעבודה קבועה "מכובדת" ומשלמות מיטים. במובן הזה, אנו אנו בערך "אנרכיסטים" כמו אורנה ומשה ו. מה שפהhour את העברה של- היהום ארכיסטי זה לא רק לנשש עדשים, לrox, נשמרת מהאה של אונזיותם בטנטר לסלון פול ולשםו האודקור פאנק. מרות שזה גם כי>.

שאנו נגן על מעוד הגאות?

הנה עוזי דבר שקרה הכל שאח מודקנת: אתה זולבר (גמ' בלי לרצות) מה קרה יותר מעשר ז' קות אחורה. הלווא הכי קל להתקדר בחלק ואחרון בהשתלשלות האירופיים, אלימום המשטרה; אך שרשית האירופים שהוא גו' אל העצמות עצמה מדרינה גם שלעטה ומחיבת התבוננות ביקורתית מפוכחה...).

ראשו, ביטול מצעד הגאותה בתל-אביב: אל תביו' ואותנו לא נכוון, על הזין שלנו המצעד המשחררי הזה, שבשנים עברו צעדנו בו עם סדרים משלנו ואירגנו מסיבות מ- בילות; אלטרנטיביה לקרקס המוגדר של בנות נסיה. אבל העברה שהקהלילה ה"מכובדת" וה"משוחררת" בתל-אביב מוטותר. בכזאת קלות על מה שאמור לפחות להיות איזוז הפלוריטי המכונן של מה מה. והגט מבהירה מדוע באים להפגנות בעיר הזאת שטיירת מהאנשים שמסתובבים ליד הבית יגנו בדרך לציין' ביצ', ושות פלה על "הה עזה".

שנית, דחיתת מצעד הגאותה העולמי בירז.

אף אחת לא הייתה מעיינה לעשות דבר כזה. אומו דבר בהפגנה נגד תוכנית ייסקונסן או מהו מעין זה. אבל בהפגנה נגד הומו-פוביה זה קרה. ואני עדרין מנסה להבין למה.

יש לי חשש שחלק מאייתנו חווות כל-כך הרבה דיכוי מצד הקהילה הומו-לסבית המינסטרימית - או שהקהילה הוויזטרת בנו כל-כך הרבה הזרה והטהירנות - שקשה לנו להודות אותה ועם הדיכוי שהחברות בה חווות. לעיתים אני מרגיש באזרחים קווריריים עזיניות לכל דבר הומו-ו.

קווריריות היא דבר משחרר: היא מאפשרת לחזור מהגבולות והקטגוריות החברתיות. אבל קווריריות יכולה להיות גם דבר מדכא. דבר שמחוק את המקום שבו אני נמצא כהו-טו, ובאותה מידה יכול למחוק את המקום שבו נמצאות לטביה, טרנסטואליות או ביסקסואליות. גרצה או לא גרצה, לטביה, הומו-אים, ביסקסואלים/ות וטראנסקסואלים/ותן קהילה וקבוצות וחותם. לא בוגל בחירה שלנו, אלא כי אנחנו קבוצה (קבוצות) מדויקת (מדויקות). כמו שמהגרי עכודה הם קהילה לא מבחירה ולא משומש שיש להם אידיאולוגיה משותפת. יש לנו חזויות חיים משותפות, גורל משותף, מציאות מושותפת.

סוג הזרות שכורק בלהיות מזרין בתחום כעלם של דימויים אירוטיים הטראנסקסואליים; סוג ההשפלת שכורק בקריאות "הומו" ברחוב; ההסתדרה של רגשות מיניים מעצמן, מהמשפחה, מהטביה; הדריפה

אומרים תמיד לפתח בחיכוי. הדבר הנחרט ביותר שהיה בהפגנה ההייא בירושלים היה האופן שבו התרמודרכו מול האלימות המשטרית: בעלי הרבה דיבור, בעלי הרבה הת-לבטוויות, א/נשיות פשוטות שיתפו פעולה אחת עם השניה, עזרו אחד לשניה והגיבו בצורה מקצועית שבлемה את האלימות ושמורה על מהאה חוקה, נשמעת ומצוותמת.

בשלב הזה, מהאה הייתה גם מהאה ברורה נגד הומו-פוביה - עם קישור לנושאים אחרים, בעיקר לכיבוש ולבלחמה לבנון. אבל לי רק שזה לא היה כך קודם. הסיט-מאות והשליטים שاتهم התחלנו את ההפגנה לא היו בכלל ש"מקשרים" את המאבק בהומו-פוביה למאבקים אחרים. הזעם על הריכוי של הקהילה הטראנסית, הלסביות, ההומו-אית והביסקסואלית היה גוכח שבסוטן מפוקט למדרי. הוא היה מושך יותר מאשר נוכת.

תארו לעצמכם, למשל, הפגנה נגד הקמת מעבדת ניסויים בבעל-חיים במכילת ח'א-יטו, עם שלטים כמו "גט לחיות לבנון יש זכות לחיות", "גט לבנון יש אונונימוס" (עם המונגה של ילד מרותש עד א-אפשרות להזות אותו), "סוגנות גט את ביר זית" (עם תמונה של אוניברסיטה סגורה), "תנו ל-בונינים לחיות" ו"אין זכויות בעלי-חיים בכיבוש". תארו לעצמכם שהסתמאות בהפ-גנה הוו הן נגד המלחמה ובמקרה טוב מש-הו כמו "זירוסטטור אל חדאג, עוזר הפגוש את בוש בהאגן", או "לא בשר חרנגולים - לא בשר מותחים"?

פחחי" מחרבורן. קיוויתי שום האנשיט
האחרים שבחנו להפגנה באור להפגין סולידי.
דריות אתי ועם הקהילה שבה אני חי.

אבל מה שהיה בהפגנה לא היה לא סולידי-
ריזט ולא חיבור של מסרים. הוא היה אותו

דבר שבחים לא היה קורה בהפגנה נגדי
ニיטויסט בבעל-חאים נלטרות שגם זה קשור
למלחמה) או ננד סחר בנשים (למרות שגם
זה קשוור) או נגד תוכנית ויסקונסין (למרות
שגם זה קשור). גרווע מזה, מסתבר שהיו
שם א/נשים שהרהייבו עוז לתקוף מפגינות

אחרות, מחרון קהילת הלתטיב, ולא רק
בקריאות כמו "טאשיסט" אלא גם בידיקות.
עוד דבר שבחים לא היה קורה לאוכלبشر
או לקפיטליסט בהפגנה נגד המלחמה.

אנחנו מחרדורות בההנגרות שלנו להומוטו-
ביה, אבל אולי ההומוטופיה אצלנו קיבלה
תכונות חrustות, קווריות. לפעמים נראה
כאילו אין לנו סולידייזה אמיתית עם הקור-
בנות של ההומופוביה. לפעמים, כמו מיט-

יינרים נזדרים או גושאי המסר של "כל
ישראל ערבים זה לזה", אנחנו באוט מחר-
ההנשאות של מי שפגשו את האמת, ומצבי-
עוזה בפנים הדירות על הדרך לגאולה: היו
קווריים וגולו את ישוע. ברגעים מסוימים,
אנחנו בסולידייזה עם הומואים רק בתנאי
שהם גם אנרכיסטים. אבל בغالל שאנחנו
קווריים בעצמנו, ובגלא שאנחנו הרי באופן
מובן פאליו נגד הומופוביה, מותר לנו
להשתתף בהפגנות של הומואים הבודנרים
ולעשות מה שבא לנו.

משמעותה בעמוד הבא)

על רקע הומופובי שפושטה צורה ולבשת
צורה עם מקומות הליברליים ביוור. המ-
בר בז'ילטזון זכר ולשון נקבה - לא כמשמעות
אלא בפנין טעון בכאב. וגם חווות תשתיית
אחוורן כמד הגן. הבהיר, הגידרא, הגילוי-
המפחף על חבירים שאר-פעם-לא-היית-
מאמין] החחשוה המורה של שיבת היבת
בכינוי למובעת הומואית אי-שם בעולם
- אבל הנה המראה המוכר, והחוויות המתאמ-
פיות וקריליות לשמה, והבחורים המתאמ-
נים וואצ'ו שיר שחוק של ABBA, ולבמה
עליה ♫ לבת דראגן... הטודוסקסואל, קוורי
כלל עלהיה, לא חי את המווית האלו.
וכשהקוווריות מתחממת עם ההומואיות,
אני מט יש כמו פלسطיני שודורשים ממנה
להתפשט מהפלטיניות ולהיות רק "מעמד
הטועלים" או "תנוועת השלום".

החילולים שבאים לשושן הם אחים שלי.
אולי יפ' להם דם של יולדות לבנוניות על
הידיים בין השינויים שלהם יש אולי סיבי
שריר של אפרוחות או מלולות שנטבחו. יכול
להיות אבין חלום אירוטי למשנהו הם חוו-
למים ♫ האל. כי הם מזרינים מתחת. מה לע-
אחים ♫ לי. שוח, זומו זה אחד הקירטרוניים שלי
לבחור[אות החברים שלי, וגם אם על חלום
אני לא זת (איך אפשר לאודוב אדם שמאים
באלימונן פיסית נגד יוסי ק. בקומוונה
באינט'זא?), הם יזכו מני לכל הסולידי-
דריות ♫ ובועלם. באתי לירושלים כדי
להילחן ייחד אתם, בדיקן כמו שבהפגנה
נגד הקבוש אני בא להפגין למען אוכלי-
הקשר ♫ פטרארכלים הומופובים הפונדר-
מנטלייטים, הרוצחים בשם "כבוד המש-

לא יזרע, אחורי כל הדברים האלה בא לי להיות קצת פחדות קוריר וקצת יותר אומו. בא לי לשחות תה צמחים ובירה פרהית עם החברות הלאסבית שלי. בא לי לפונטו על החברות הטראנסים שלי. בא לי לבחוח בוגרי המודגמים בשושן ולהסתחרר. בא לי לשוחח עם החברים הלהט"בים שלי, אלו שמכוסחים עם הטנה, אין אפסר לנחל מאבק נגד המסתור והפטישיזם בסצנה אבל לא נגד האנשים שכבה. בא לי להזמין את החברים הטרדראים הקוריריים שלי להיות חלק מהמאבק הלהט"בי, אבל בזיהירות, בהתחשבות, בידיעה שהם באים מבחן - ממש כמו יהודי בבליעין.

וגם כשאנהנו משתתפות בהפגנות נגד המל-חמה כבלוק שחודר-ודוד, ה"זורוד" שלנו כל-כך מוכן מלוי אבורנו, ואפילו גם כל-כך נטול מתחבה, שהוא מתחבא לא יותר מאשר בטריטים ורודים ואויריה כללית של חופש מחרץ. אין לנו שום אמירה שתת-יחס לכהילת הביסקסואלים/ות, הטרנס-קסואליות וההומואים והלאסיות, שתהיה באה עצמה לכהילה זו או לחבריה הכהילה המורכאים המסתתרים בהמון שסבירנו, או שתהיה בה התרסה כלפי ההומופוביה של אנשים אחרים בהפגנה.

אני לא בא להאשים. האנשים בגוש השחור-רודר הם אחים שלי לא פחות מהאנשים בשושן. וב עצמי פי מיליון יותר. אני נאה באנשים האלה על האכבה שלהם, על הכוח שלהם, על ההקרבה והמטירות שלהם, על החברויות שלהם, על האהבה העצומה שלהם. יש בינםם מי שאיתם אני רוצה לחלוק את חיי לנצח - חכמים, רגינשים, יטאים, פורי-טיים, טבענונים, סקסיים. באנשים האלה אני מתנהם בשעון הייאוש. ועם כל זה, כמו שהיו כוחים ביעל המשמר": היכן טענו

על המחאה שלא הייתה / אלעד

המאמר כתוב בלשון זכר מטעמי נוחות בלבד ועם הקוראים/קוראות הסלהה

אחרי כן חשבתי שאין חיב לכתוב את הדבר-
רים האלה דווקא לאנשים האלו: לכל האן-
שים שלא יכולו הגיעו למשמעות המחאה,

כיצד בשבילים הגיעו למוחה - בין שהוא
"סיקנייק" ובין שהוא "השתלטוח אלימה"
זה לוקסוס. להזדהות כהומו ולנהל מא-
בקים והמעבר לכוחם. האנשים שלא נראהו
במוחה הוזו, האנשים הלא-נראים בהרבה
מהמצערדים, הפגנות והדיניות של הקהילה

שלנו, הם האנשים שבשבילים ההפגנות
האלו קיימות. ונדרמה לי שyat האנשים
האלה שכחנו.

הכחירה שלי במאמר למקד אמצעי המכתב הזה
לא הייתה קלה. בחרתי להתעלם מהאלימות
המשמעותית שהופעל נגר חלק מהמשגניטים
שאני בטוח שהותירה רושם עז בנווכחים
וללא ספק רואיה לחקירה ולגינוי תקשורתין.
בחורתי להתעלם מהטענות על גיבחת אמל"ח
ותקיפה שוטרים שהעלו חלק מהנווכחים
במשמעותם כנגד חברי השחור-ורוד.
בחורתי להתעלם גם - ולא בקלהות - מהקרוי-
אות המתגרות והטוגענות במכונן נגידו,
נגדי חברי, נגד המדינה שלי, קריאות כמו
"נאצים", "פאשיסטים", "דרכוזים", שללו
גם, כך נטען, ביריקות וכל כך הרבה שונאה.

בחורתי להתעלם מכל אלה כי אני בטוח
שכל אחד מהאנשים שנגעו מהמעשים
האלו חזק ואינטיגניטי מספיק כדי ליצור
דיalog עם הצד השני. אני גם מוקוה שכל
מי שקוראת את זה יהיה הוגן וכן עם עצמו,
יעשה ברק בית בלתי-מצדק ויורדה בפני

בשחחלי לכטוב את הדברים האלה הר-
גשיי קצת מנוחך. האידיעטים בגין הפעמן
היו ללו טפק ממשמעותיים למי שהגיע לשם
- בין שהוא מטעם הבית הפתוח, בין שהוא
טעם הגוש השחור-אדום-ורוד, ובין שהוא
שם סתום, כמו, חומנו, ירושאלוי וירושלמי-
בחוות, ללא השתייכות ארגונית או אידא-
לונית מוחדרת. אבל אז תהייחי במאם הדברים
האלו ממשמעותיים לקהילה שלנו: אני בר-

גיש שנקום מטויים מאורעות שומרת
המחאה היו ממשמעותיים לאליתה שלנו -
לאלה מסימטו את החשלה העצמית, יצאו
מהארון, יש להם נגשנות למידע על אידם,
שיכולים לשפטם עם ספר של מישל פוקו או
בחזראה של ג'ודית באטילד ולהרהר על
משמעותם היותם הומויאים.

אבל כמה הם ממשמעותיים עברו הנערה
הפלטת-ניתת שמצוים ממנה להחחתן עם
גבר ו/ו המטיק לשחק משחקים" עם החברה
הטובות שלח ? במאם הנוגעים לבחור היישי-
ביה החדרי שחייב להתקדם בלימורי הגמרא

שלו ולו באחדר שלידו פן יזרקו אותו
מהישגה ? כמה כל זה רלוונטי לזוג שטרוד
עכשו בהליך האימוץ מול מדינה ורדה, כי
במדרגה שלו הוא לא יכול לאטץ, וגם שם
טשחכים עליו בעין מפוקפקתו לילדים
ולילדיו ששומעים "יא הווטו מזריין" בבית
הספר כל יומן לאם שלידיה נלקחו ממנה
בחלין הגירושין רק כי היא לא רוצה להיות
עם גביה ? ולבוחר שישן על ספסל כי זר��
אותו מהביח, בഗל הוברת פורנו הומואי
שמצאו אצלו ?

המשך בעמוד הבא

והכי בואב - האזכורים היחידים למאבק הווורוד היו אזכורים אידוניים ולווניניים: "נכבותם בעלי אהבה", "אני ורור מבוה עלי הכבוש", "גם לבנין יש בית סתום". מסרים שאמרו לי (ולאחרים): "זה המאבק שלכם אחט, שהולכים לרוקוד ב'תיאטרון' שלנו" את היישן במעדרים, שיושבים פה בפיקניק מצטרך וורדרד, אתם זוררים מהי מצוקה אמיתית - הכבושן".

המසר הזה הוא לא רק פרשנות אישיות שלי. ככיתה שחורה זיל טנה ממוץיה שטרתה במצעריות היא למחות נגר הגאותה ולהשכית את השמחה הלהט"בית כל עוד יש כיבוש. תא אדרום-ורור יצא להפגין לפני כמה שנים מול מדרגות מודרן התיאטרון נגר ההומו-אים "הניאו-יליסטים והארדישים" שירוצאים לבנות במקומות להפגין נגד סבלם של חוץ-כיתו הערבים בغال צינור ביוב זמני שהוא-נח לאחר הרחובות.

האם שכחتم מהי הומופוביה? מה פירוש הדבר להיות הומו? אנשי הצדק החברתי ומגנני זכויות האדם, האם שכחتم מה זה אומר להיות בת ארבע-עשרה, בורדרת בעולם, מובלכלה ומונדזה בغال המחשבות הסוריות שלך? מה זה להיות בשקר מתמיד מול ההוריות? שכחטם מה זה אומר לבנות לצעיט או לגן בגיל שבע-עשרה כי אין לכם אף אחד לספר לו? ואורי לא יՐעתם מעולם מה זה להיות נשוי בשקר, להיות בחשש הפטחן שיגלו, שייעזבו, עם הילדים, עם הרובוט, עם החברים המשותפים, ורק בלילם כשכלום ישנים, להתקשר למודעה בעיתון?

עצמו וחבריו שלחכו מפיגין עם אלה זה מההו שהוא הרבה מעבר ל"לא לגיטימי" ושלקווא למשיחו "נאצי" זה אויל' חוקי ולגיטימי אבל רחוק מהתהנחות אנו שית ומנומסת, במוחך כשה"נאצי" זהה הוא שוחף במאבק.

אני רציתי להתמקד במה שנדמה לי שהLEN לאיבוד במחאה השחרה-ורודה, וכמצאה המכ גם במשמרת המחאה כולה. אבاهיר שאין לי בעיה עם עירוב מסרים בהפגנות: אני מורה שאני לא מאמין כזה, אבל אני לא שולל את זכותו של אף אחד לעשות זאת. במידה מסוימת, אני חושב שזה אפילו מקור גאוות לקהילה שלנו, שיודעת לקבל (כך אני מ庫ורה) גם מחאות אחרות בתחום.

אבל אני חושב שמה שהיה בגין הפעם לא היה עירוב מסרים. אני ראייתי שם רק מסר אחד - נגד המלחמה לבננון (וקצת נגד הביבום והמדיניות הכלכלית). לא ראייתי שום דבר נגד הומופוביה. ראייתי המונ-שלטים שהונטו נגד הלחימה והbijou סימפ-טיה לסלב הלבנוני והפלסטיני, אבל לא ראייתי אף שלט שהונף נגד התנהלות עיריות ירושלים או שהביע סימפתיה לכל האנשים שאת מזקוחיהם מינתי לעיל.

נראה לי שאתכם ההורמופוביה הפסיכיקה להטריד. לא ההורמופוביה הייתה האובייב בגין הפעמון - אלא אנחנו, אחיוותיכם ואחיכם למאכק. וזה לא ציריך להיות ככה. דגל הגאות והוה יכול לכלול הרבה צבעים. אבל הקשת היא עירין גושא המתחאה הווע, או גושא כל מתחאה ורוראה אחרת. היא זו שצרכבה להנתנו-סת חגי גבוח, אם לא בשביביכם ובשבילי או בשביבלים - כמו שפעם הניטר או אותו לunganם.

אני הרוגשת ששהתקתם אותו כהומו. שההשתתקתם אותו. לא בגלל הדעות שלכם. לא בغالל "יעירוב" שלא היה שם. אלא בغالל שטראש הוועתם כל דבר ודורו מהמחאה שלכם, דחקתם את "אנשי הפסיכיניק" מעיני המצלמות ואוזני הכתבים. מיעוט או רוב, היהתם לכם אחירות ומעתחים בה. ואני מוקה-ווה שבמצעדר, שיתקאים במחירה בירושים הבנوية אמן ואמן, תחשבו על זה.

מי שמכור - מי שמכור - ללווג למצוקה של אנשים אחרים? מי שמכור לבו לבחור שיר- צא למועדון כדי לבנות מהמציאות הוו ולחכיר חברים ואולי למצוא אהבה?

על המזוקות שלי אני יכול להתווכח ולהגנן, גם שוני חושב שאין לאך אחד זכות לבקר אותו זאת הכאב שלי. אבל העניין זה הוא לא אני והוא גם לא אתם. הוא גם לא, עם כל הסופטיה שיש לי, הלבנוניים. העניין

זה הוא אחיויתינו ואחינו, שלא יכளו להיוות ים איתנו. הם העיקר. להם הוקדשה המשכו הזה. כל מה שטסביב - המלחמה או ה"חנתוניות" - יכול ומומן לקחת חלק במשיכוז או במצעד, אבל ככטוף להם. לביעות שלham. ואתם, אני חושב, שכחتمם. אתם, העסוקים בשית קוורי ותיאוריות טיניות, שכחتم מה זה אומר להיות הומו במציאות חיינו. שכחتم מה זה ההורמופוביה.

הורמופוביה צריכה להטריד אותנו כהומו-אים. היא צריכה להטריד אותנו כשותרי זכויות אדם (וכן), אפשר להיות כוה גם בלי לקרוא לאחרים פאשיסטים בשמירה מתחאה להט"ב. היא צריכה להטריד אותנו כמו שיש לנו חברים, בני משפחה ובני-זוג להט"בים.

